

ՈՒԵՐԱՌԱՋ ՀԱՅ ՇԱՀԱՀԱՅՐ :

ՀԱՌԱՎԱՑԻՆ կենդանեաց մէջ զարմանալիներէն մէկն ալ մեղուսա ըսուածն է, որ շատ մարդ կարծէ թէ դիրտի պէս բան մըն է աւելի՝ քան թէ կենդանի : Խսոր գլխաւոր յատկութիւնները ասոնք են . մարմինը պարզ՝ թափանցիկ ու կլոր է, վրան կամրածե կամ կորնթարդ, փորուն տակը տափակ ու գոգաւոր, բերնին քովերն ալ մազմզուկներ կամ ձիւղ ձիւղ ոտուըներ ունի որ միշտ դէպ 'ի վար կախուած կը կենան :

ՈՒԵՐԱՌԱՋ ՀԱՅ ՇԱՀԱՀԱՅՐ էն ծռչու ողնի ալ կ'ըսեն ոմանք . վասն զի մէկ քանի տեսակը կայ որ իրենց մօտեցողին ձեռքը կը կճեն . և աս կճելուն պատճառը չգիտացուիր թէ ինչ է . թերեւս իրենց մարմնոյն ծակտիքներէն ելած հիւթն ըլլայ : ՈՒԵՐԱՌԱՋ ՀԱՅ Մարմինը ձկան ջուր կը նմանի պաղած², որ դիւրաւ ալ կը ջրջրէի . և սակայն շատ

ծանր է . անկէ զատ կ'երենայ թէ իր մարմինը ուզածին պէս կրնայ թե թեցընել ու ծանրացընել, որ շատ զարմանալի բան է, ու ասոր ալ պատճառը չգիտացուիր : ՈՒԵՐԱՌԱՋ ՀՈՂալը՝ բերնին եզերքը կծկելով ու ընդարձակելով, կամ երկըննալով ու ամփոփուելովը կ'ըլլայ : Ն ըին մէջ իրեն տեսակարար ծանրութիւնը շատ ըլլալով՝ ամբողջ մարմինը ջրէն գուրս չերենար, հապա հազիւ թէ կոնըկին մէկ մասը . բայց զինքը ջրին երեսը բռնելու համար թեթև ոյժ մըն ալ բաւական է : Իսկ թէ որ յանկարծ քամին զինքը դէպ 'ի ծովեզերքը քշէ, մեղուսային բանը գէշ է . վասն զի ժայռի մը կամցամաքին զարնուելուն պէս՝ խեղձին բոլոր մարմնոյն կազմուածքը կ'աւրուի : ՈՒԵՐԱՌԱՋ ՀԱՅ ալ ծովային լուսաւոր կենդանեաց կարգն ըլլալով՝, գիշեր ատեն լուսաւոր կ'ե-

րենայ . բայց կարծես թէ աս լսուր ուզած ատենը կը հանէ . վասն զի տեական չէ , մանաւանդ թէ շատ անգամ վայրկենական կ'ըլլայ իրեն լուսաւոր երենալը : Այս փայլունութիւնը որ գիշերը ծովուն մէջ թիակներուն զարնելինունաւերունքալուածքէն ալ ելած կը տեսնենք , ոմանք կարծեն թէ մեղուսաներուն փոսփորականութենէն առաջ կուգայ , ինչպէս որ ուրիշ անգամ ըսինք . վասն զի ասոնք այնչափ շատւոր են որ բոլոր ծովուն երեսը կը ծածկեն տեղ տեղ :

Աս դրուած պատկերին մեղուսան կրունանտի ծովերուն մէջ կը գրտնուի , և մանրացուցով մեծցուցած է . իրեն բնական հաստութիւնը մէկ բըթաչափ է :

Այսոց բնական նշանները :

Համար :

Տւաքը օրէ օր կը սաստկանայ . թէ պէտ երբեմն երբեմն անձրեները քիչ մը ցուրտ կը բերեն , բայց երկայն չդիմանար :

Ամառը որ աս ամսուս 21^ի պիտի սկըսի , շտապելով կը հասնի :

Եկուր մտնենք աս դաշտը . կը տեսնես որ առջինին պէս ծաղկով զարդարուած չէ հիմա :

Դաղկըներուն տեղը հիմա հունտերը թափած են . ցորենը հասունցեր է , հնձելու ժամանակն է :

Այս ցորենին մայիսի ցորեն կ'ըսեն , ինչու որ շատ տարի մայիսի մէջ կը հնձուի :

Տես հնձողները սա ուռենիներուն շարքին տակը , ինչպէս իրենց գերան դիին վրան ծռած կը կըտրեն . անոնց ետեն ալ գեղացի տղաք կտրած ցորենները որայ կը կապեն . ոմանք հընձուած տեղին մէջ կը խաղան կը թաւալին :

Ա արսակը իր կանաչ զոյնը կորու-

սեր է . հասկերը կը դեղնին ու քիչ ատենէն կը ձերմըկին . քիչ ատենէն կը սկըսին իրենց ձերմակ ձերմակ գըլուխները գետին ծուելով՝ մշակները հունձքի հրաւիրել :

Ունէ որ գեղացին սպասէ որ փեռէ . կը ցորենին վրայէն ելլէ ու հասկը լաւ մը չորնայ , հնձելու ատենը միայն յարդ կը հնձէ :

Պարտիզպանը աս ամսուս մէջ լուրիային , վարունդին , ձմերուկին , սեխին և ասոնց նմաններուն նեցուկ ու ամրութիւն կը դնէ :

Հասմիկին ու պտղատու ծառերուն գետինն ալ կը գարմանէ :

Շաբաթը մէկ երկու անգամ պատուատները աչքէ կ'անցընէ , աւելորդ ծիլերը կը կտրէ . ընտանի ձիւղին վրայ օտար ձիւղչթողուր :

Ունիսակին թաղարները շուրջի մէջ կ'առնէ որ արևէն չթուամին . ծաղկելին վերջը նորէն դուրս կը հանէ , կտրած ծաղկըներուն ձիւղերն ալ կը կտրէ , որ նոր ծաղկածները լաւ ամրանան :

Ունէ հոգ ունի անպիտան խոտերը խլելու , ու պիտանիներուն ջուր տալու :

Վու սիրտդ ալ , պարտէզ մըն է Գրիգորիկ , ու պարտիզպանը դուն ես . նայէ որ առաքինութիւն միայն ցանես աճեցընես , ու մոլութեան բոյսերը խլես փճացընես :

Յունաս կայտառ և ջերմիկ
Զմարդս ՚ի ծաղկանց կողոպուտ
Կազմէ ՚ի հունձ և ՚ի միրգ :

Իբր ՚ի գիշեր համառօտ
Ցայտնին ծաղկունք դուն ուրեք
Աստեղը մերձեալք յաւաւուն :

Պարզ և ցքնազ արշալոյս .
Սակայն փափուկ զաղիսաղփուն ,
Տայ յերեսաց արփւոյն խոյս :

Զէ հրաշագեղ է ծաղիկ .

Այլ թէ զպտուվն ոչ բերէ ,
Զի՞նչ օգտեսցի Գրիգորիկ :

Ըլլաւութիւն չէ շահ գեղ
Թէ զերեսօք ունիցիս ,
Եւ ոչ գործովք հաւատես :

Միտ գիր ՚ի ծայր առուակին

Ի սաղարթունն և հարուստ

Ի բըրդաձե կեռասին .